

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/2/2022
Identifikačné číslo spisu:	9521100307
Dátum vydania rozhodnutia:	05.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:9521100307.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Emila Klemaníča na verejnom zasadnutí konanom 5. októbra 2022 v Bratislave, v trestnej veci obžalovanej Ing. S. F. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej Ing. S. F. podanom proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-9T/13/2021, z 23. novembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) , ods. 3 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-9T/13/2021, z 23. novembra 2021 v časti - vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovanej Ing. S. F., rod. J., nar. XX. F. XXXX, trvale bytom R. H. XXX/X, R. U.,

u k l a d á :

Podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu vo výmere 1(jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej ukladá trest prepadnutia veci, a to:

- finančnej hotovosti v sume 3 000 € (tritisíc eur), zloženej na depozitnom účte Špecializovaného trestného súdu, IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXX,
- igelitovej tašky s nápisom GOLDEN ROSE GR style & beauty, sieťky bielej farby, krabičky s názvom Chocolate dream for you s obsahom 9 bonbónov v zlatom obale a bielej obálky.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „Špecializovaný trestný súd“) rozhodol rozsudkom, sp. zn. BB-9T/13/2021, z 23. novembra 2021 tak, že obvinenú Ing. S. F. uznal za vinnú zo spáchania prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že

dňa 28. júla 2020 okolo 13,05 hod. na Železničnej stanici v R. U. Ing. S. F. ako školiteľka asistenta štatutárneho audítora, Ing. Mgr. N. F. (ďalej len AŠA), poskytla finančný úplatok vo výške 3.000,- Eur, pozostávajúci z 30-tich kusov bankoviek v nominálnej hodnote 100,-Eur, zamestnankyni Úradu pre dohľad nad výkonom auditu, IČO: 42129079, Slovanská 1, 821 08 Bratislava (ďalej len UDVA), A. A. za zabezpečenie si pozitívneho prístupu pri procese vykonávania auditorských skúšok v prospech AŠA, pričom peniaze vložila do bielej obálky uložennej v spodnej časti bonboniéry s názvom GOLDEN ROSE GR style & beauty, zabalenej v igelitovej taške, ktorú vtisla do rúk A. A. v čase, ako nastupovala do vlaku, pod zámienkou, že ide len o sladkosť na cestu.

Za to Špecializovaný trestný súd obžalovanej uložil podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov a výkon trestu odňatia slobody u obvinenej podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmenečne odložil so skúšobnou dobou vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Špecializovaný trestný súd obvinenej zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, a to finančnej hotovosti v sume 3 000,- Eur (tritisíc Eur), zloženej na depozitnom účte Špecializovaného trestného súdu, IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXX a igelitovej tašky s nápisom GOLDEN ROSE GR style & beauty, sieťky bielej farby, krabičky s názvom Chocolate dream for you s obsahom 9 bonbónov v zlatom obale a v bielej obálke a vyslovil, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

Špecializovaný trestný súd v podstate svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že obvinená konala v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcela kontrolórke poskytnúť úplatok v úmysle zabezpečiť pozitívny obraz pri procese vykonávania skúšok, keďže po vykonaní kontroly mala kontrolórka vypracovať príslušnú správu o kontrole pre skúšobnú komisiu.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podala odvolanie obvinená Ing. S. F. priamo do zápisnice 23. novembra 2021, a to proti výroku o vine, proti výroku o treste a proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Následne podaním z 25. januára 2022, doručeným Špecializovanému trestnému súdu 28. januára 2022 podala odôvodnenie svojho odvolania prostredníctvom zvoleného obhajcu. Argumentovala v podstate nasledovne:

Odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s § 168 Trestného zákona, je arbitrárne. Podľa obvinenej Špecializovaný trestný súd nebral do úvahy svedecké výpovede svedkyne A. a svedkyne Z., ani výpoveď samotnej obvinenej. Vlastné úvahy povýšil nad vykonané dôkazy. Nejasnou a nekonkrétnou časťou výroku, ktorá je obsiahnutá už v uznesení o vznesení obvinenia, v obžalobe a tiež v napadnutom rozsudku, považuje obvinená to, že úplatok v sume 3 000,- Eur bol poskytnutý „A. A., za zabezpečenie si pozitívneho prístupu pri procese vykonávania auditorských skúšok v prospech AŠA“, teda ide o nejasné a nekonkrétne konanie A. A., ktoré orgány činné v trestnom konaní a súd uviedol zrejme preto, lebo nebolo možné uviesť žiadne konkrétne konanie A. A., v súvislosti s ktorým mal byť úplatok poskytnutý. Avšak obvinená má za to, že takéto znenie skutku je v rozpore § 163 ods. 3 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k samotnému trestnému činu, ktorý je obvinenej kladený za vinu, uviedla, že zo žiadneho dôkazu, ktorý bol vykonaný, nevyplyva, že by sa dopustila uvedeného prečinu a že by chcela zabezpečiť u pani A. A. nejasný a nekonkrétny „pozitívny prístup pri procese vykonávania auditorských skúšok“ alebo čokoľvek iné. Toto je dôkazmi nepodložená domnienka obžaloby a súdu, ktorá nemôže stačiť na uznanie viny. Tak, ako vyplýva z výpovede svedkyne A. A. a JUDr. Q. Z., A. A. je len administratívny pracovník bez rozhodovacej právomoci, ktorý pripravuje a sumarizuje podklady pre šesťčlennú skúšobnú komisiu, ktorá rozhoduje o tom, či bude AŠA pripustený na skúšku, a teda nemá možnosť ovplyvniť rozhodnutie komisie. Je preto nelogické dávať svedkyňi A. sumu 3 000,- Eur.

Obvinená ďalej uviedla, že pani A. nepoznala, okrem 28. júla 2020 sa nestretli, a preto je logicky vylúčené, aby neznámej osobe dávala peniaze a ešte, keď táto osoba nemá možnosť ovplyvniť

auditorské skúšky. Súd odôvodňuje rozhodnutie o vine zo spáchania skutku výlučne svojimi úvahami o tom, ako obvinená ako matka mala záujem na tom, aby odovzdala synovi jej auditorskú prax, že bola v tom čase negatívne ovplyvnená rozvodom syna a chcela mu odstraňovať z cesty prekážky, keďže mal ťažké obdobie. Podľa obvinenej sú to výlučne úvahy, ktoré nie sú ani preukázané a keby aj boli reálne, nie sú dôkazom o úmyselnom poskytnutí úplatku pani A., a teda o úmyselnom páchaní konkrétnej trestnej činnosti, ktorá sa jej kladie za vinu. Obvinená tiež namietla, že nebolo nijakým spôsobom preukázané to, aby si nevšimla, že dala svedkyni A. otvorenú bonboniéru, v ktorej boli peniaze. Obvinená mala dostatok finančných prostriedkov a nemusela si všimnúť, že jej chýba suma 3 000,- Eur. Vo svojom odôvodnení odvolania obvinená poukázala „na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6To/8/2009, v zmysle ktorého, v prípade, že proti sebe stoja dve skupiny dôkazov, jedna skupina preukazuje spáchanie skutku obžalovaným a druhá skupina vyvracia spáchanie skutku obžalovaným a nie je možné prípadnými ďalšími (známymi) dôkazmi odstrániť tieto protiklady, je potrebné vychádzať zo zásady in dubio pro reo, a tak v pochybnostiach rozhodnúť v prospech obžalovaného. Poukazujem na judikát R 56/1994, v ktorom sa uvádza, že z princípu prezumpcie nevinu možno vyvodiť, že ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, ktorá je dôležitá pre posúdenie zavinenia obvineného, je nevyhnutné rozhodnúť v jeho prospech. Poukazujem na uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/97/2009, z ktorého vyplýva, že ak usvedčuje páchateľa jediný dôkaz (napr. výpoveď svedka) bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybiteľný či dokonca vyvrátený.

V tejto súvislosti poukazujem na rozhodnutie R 14/1964, podľa ktorého výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Taktiež poukazujem na rozhodnutie R 40/1969, podľa ktorého zistenie skutočného stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Poukazujem na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Tdo 15/2012, podľa ktorého taktiež vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného - in dubio pro reo. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného, a v prípade, že vina obžalovaného nie je preukázaná, musí byť obžalovaný oslobodený spod obžaloby“.

Obvinená ešte dodala, že nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina, súd obvineného oslobodí, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný; pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého, ak existujú pochybnosti v otázke viny obvineného a nie je možné tieto pochybnosti rozptýliť ďalším dokazovaním, je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obvineného; pravidlo, podľa ktorého obvinený nie je povinný dokazovať nevinu.

Záverom navrhol, aby bol odvolaním napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu zrušený a aby Najvyšší súd Slovenskej republiky obvinenú oslobodil spod obžaloby podľa § 285 Trestného

poriadku, pretože nebolo dokázane, že sa stal skutok, pre ktorý bola obvinená stíhaná.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obvinenej je čiastočne dôvodné.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení svojho rozsudku dostatočne presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil, na základe akých dôkazov dospel k záveru o vine obžalovanej.

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd vyhodnotil vykonané dôkazy súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému hodnoteniu z hľadiska pravidiel § 2 ods. 12 Trestného poriadku nemožno nič vytknúť. Hodnotenie dôkazov Špecializovaného trestného súdu neodporuje základným princípom logického myslenia. Skutočnosť, že obvinená sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi Špecializovaného trestného súdu, nemôže sama o sebe viesť najvyšší súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených Špecializovaným trestným súdom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004).

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie otázky, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, ktoré ostali sporné, alebo ktoré sú nevyhnuté na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, preskúmaného v odvolacom konaní. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil obhajobné námietky prieskumu a dospel k nasledovným záverom:

Podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona kto inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok.

V oblasti výkonu štátnej moci nemožno tolerovať žiadne úplatky, a to ani nepatrnej hodnoty (primerane R 17/1978). Obstarávanie vecí všeobecného záujmu je zároveň činnosťou, ktorá súvisí s plnením úloh týkajúcich sa vecí všeobecného záujmu, teda nielen rozhodovanie orgánov štátnej moci, ale aj iná činnosť v oblasti uspokojovania materiálnych, sociálnych, zdravotných, kultúrnych a iných potrieb občanov a právnických osôb. Ide teda o plnenie všetkých úloh, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť alebo určitá sociálna skupina - nepatrí sem len činnosť občanov, ktorá je výlučne prejavom ich osobných práv (primerane R 1/1978, R 17/1978, R 16/1988 alebo R 13/1990-II). Pre naplnenie tohto znaku nie je rozhodujúca výška úplatku, ktorú je naopak potrebné hodnotiť v súvislosti s ďalšími okolnosťami, ktoré určujú stupeň závažnosti činu.

V činnosti orgánov verejnej moci je obstaraním vecí všeobecného záujmu nielen vlastné rozhodovanie a jeho výkon, ale aj administratívno - správne činnosti. Vyžaduje sa, aby medzi úplatkom a obstaraním vecí všeobecného záujmu existovala súvislosť; takáto súvislosť je daná vtedy, keď úplatok má vzťah ku konkrétnej činnosti, ktorá má povahu obstarania vecí všeobecného záujmu (R 18/1978).

Úplatkom je neoprávnená výhoda, ktorú dostáva uplácany alebo s jeho súhlasom iná osoba, spočívajúca spravidla v priamom majetkovom prospechu, napr. finančnom alebo materiálnom. Môže však ísť aj o výhodu iného druhu, napr. protislužbu. Z hľadiska naplnenia tohto znaku nie je rozhodujúca výška úplatku, nakoľko Trestný zákon neustanovuje žiadnu hodnotovú hranicu.

Obhajoba obvinenej je založená v podstate na rovnakých argumentoch, aké predniesla už v prípravnom konaní, v obvinenou podanom odpore (č. l. 195 spisu) proti trestnému rozkazu (sp. zn. 9T/13/2021, zo 14. októbra 2021, ktorý predchádzal napadnutému rozsudku č. l. 190 až 192 spisu) ako aj na hlavnom pojednávaní. Vo svojom odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by dovolací súd vyhodnotil inak ako prvostupňový súd. Zo spisového materiálu je zrejmé, že skutok sa stal tak, ako bol sformulovaný v skutkovej vete podanej obžaloby. Obvinená Ing. S. F. poskytla finančný úplatok vo výške 3 000,- Eur, pozostávajúci z 30-tich kusov bankoviek v nominálnej hodnote 100,- Eur zamestnankyni Úradu pre dohľad nad výkonom auditu, svedkyňi A. A., ktoré boli v bielej obálke vložené do bonboniéry.

Uvedené tvrdenie je dostatočným spôsobom preukázané vecnými a listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu ako aj samotnými výpoveďami vykonanými na hlavnom pojednávaní. Časový sled udalostí na seba jednotlivo nadväzuje, čo na konci tohto konania nemôže viesť k inému zisteniu, než k akému dospel aj Špecializovaný trestný súd v odvolaní napadnutom rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predmetného spisového materiálu, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis konštatuje nasledovné:

Zamestnankyňa Úradu pre dohľad nad výkonom auditu (ďalej len „UDVA“) A. A. vykonala 28. júla 2020 v čase od 10:00 hod. do cca 12:30 hod. kontrolu výkonu odbornej praxe u AŠA Ing. N. F., v sídle jeho školičky Ing. S. F., na adrese R. H. X, R.É. U.. Predmetná kontrola bola vykonaná, na podklade náhodného výberu AŠA, ktorý sa uchádza o auditorské skúšky (asistent Ing. N. F. mal záujem o vykonanie auditorských skúšok) spomedzi šesťdesiatich uchádzačov, a to na základe rozhodnutia deväťčlennej skúšobnej komisie UDVA. V predmetnom období prebiehala pandémia COVID-19 ochorenia, táto kontrola mala byť vykonaná online. Na žiadosť Ing. S. F. bola vykonaná priamo na mieste, v sídle jej úradu. Na vlakovej stanici svedkyňu A. A., s nápisom jej mena čakal Ing. N. F., ktorý ju vyzdvihol. Po vykonaní kontroly dostala svedkyňa A. A. pozvanie na obed, ktoré však odmietla a

následne sa vybrala na vlakovú stanicu, nakoľko po 13.00 hod. jej mal ísť vlak späť do Bratislavy. Na ceste jej robila spoločnosť Ing. S. F., ktorá sa ponúkla, že ju odprevadí. Sprevádzala ju po celý čas, až pokiaľ kontrolórka nenastúpila do vlaku. V čase nástupu do vlaku obvinená podala svedkyňi A. A. igelitovú tašku s tým, že keďže nemala obed, tak je dáva sladkosť na cestu. Svedkyňa neskôr po ceste túto tašku otvorila a zistila, že sa tam nachádza bonboniéra, v ktorej bola vyššie spomínaná hotovosť.

Odvolací súd v súvislosti s uvedeným dáva do pozornosti, že svedkyňa A. A. podľa popisu jej pracovnej činnosti (č. l. 146 - 147 spisu) bola zamestnancom zodpovedným za prípravu skúšok, za kontrolu sústavného vzdelávania a za agendu subjektov verejného záujmu a obchodných spoločností. Popis skutočností, na základe ktorých obvinená uviedla, že sa pomýlila a vzala nesprávnu bonboniéru, nakoľko táto bola určená pre jej dcéru, sa odvolaciemu súdu zdá nevierohodná a v podstate nijakým iným dôkazom nepodporená okrem toho, že obvinená tvrdila, že svedkyňa A. A. nijakým spôsobom nemohla ovplyvniť to, či Ing. N. F. sa bude môcť zúčastniť audítorských skúšok alebo nie a že takéto bonboniéry bežne dáva svojej dcére, keď príde na Slovensko, čo je tak dvakrát za rok.

Hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom na stranách 9 až 11 písomného vyhotovenia rozsudku nie je voľnou a už vôbec nie svojvoľnou úvahou, ale presvedčivým hodnotením vykonaných dôkazov, preto si tieto závery aj odvolací súd plne osvojuje a poukazuje na ne. K obhajobe obžalovanej sa žiada dodať, že darovanie otvorenej krabičky so sladkosťami sa javí ako nedôstojné k osobe obdarovanej a vložených tridsať kusov bankoviek do pomerne malej krabičky je pomerne ťažké si nevšimnúť, preto ani odvolací súd neuveril nelogickým tvrdeniam o tom, že boli potenciálne odložené pre dospelú dcéru žijúcu v cudzine.

Ak k odovzdaniu úplatku došlo bez predchádzajúcej komunikácie medzi obžalovanou a obdarovanou ohľadom dôvodu tohto odovzdania, k tomu je potrebné uviesť, že zo súdnej praxe sú známe prípady, že k darčkovému alebo reklamnému predmetu sa priloží obálka s hotovosťou a obdarovaný na to príde až dodatočne. Ide o takzvané preventívne úplatky, ktoré majú zabezpečiť, aby všetko dobré dopadlo, aby boli dobré vzťahy a podobne.

Špecializovaný trestný súd preto dospel k správne mu záveru, pokiaľ ide o naplnenie pojmu úplatok podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona a síce, že obvinená Ing. S. F. odovzdala A. A. na Železničnej stanici v R. U. igelitovú tašku, v ktorej bola vložená bonboniéra a v bonboniére bola vložená biela obálka, v ktorej bolo vložených 30 bankoviek, každá v nominálnej hodnote 100 Eur. Tieto základné skutočnosti nepoprela ani samotná obvinená, tá však poprela to, že by spomenuté peniaze odovzdala vedome kontrolórke A. Omyl v jej konaní je však hodnoverne vylúčený, keď je plne preukázaný aj motív jej konania a konanie v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Z vyššie uvedeného je zrejmá správnosť právnej kvalifikácie skutku uvedeného v skutkovej vete rozsudku Špecializovaného trestného súdu ako prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie; orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestný poriadok teda predpisuje povinnosť súdu náležite zistiť skutkový stav ako aj zásadu voľného hodnotenia dôkazov. V súvislosti s trestnou vecou obvinenej to znamená, že verzia zakladajúca trestnú zodpovednosť obvinenej musí byť preukázaná mimo rozumnú pochybnosť. Predpoklad uvádzaný

najvyšším súdom je rovnako treba chápať tak, že ak je možné v konkrétnej trestnej veci dospieť k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým verziám, má súd povinnosť prikloniť sa k tej eventualite, ktorá je pre obvinenú najpriaznivejšia.

Pre eventualitu uznania obvinenej za vinnú musí platiť predpoklad, že súhrn vykonaných dôkazov predstavuje logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti vo vzťahu k identifikácii skutkového deja a jeho páchatela.

Najvyššiemu súdu nezostáva iné, len skonštatovať, že z vykonaného dokazovania bol spoľahlivo a logicky ustálený skutkový stav tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku Špecializovaného trestného súdu.

V súvislosti s výrokom o treste najvyšší súd poznamenáva, že Špecializovaný trestný súd v podstate uložil obžalovanej taký druh trestu a určil jeho výšku, ktorý zodpovedá základným princípom a pravidlám ukladania trestu.

Postupoval v súlade so zásadami ukladania trestov, vyjadrenými v § 34 Trestného zákona, pri určení druhu trestu správne u obvinenej Ing. S. F. prihliadol na spôsob vykonania činu, na jej zavinenie, pohnútku, na osobu obvinenej, jej pomery, na možnosť nápravy obvinenej a uložil jej primeraný trest zodpovedajúci potrebám individuálne a generálnej prevencie trestu.

Preto trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, približujúci sa až k jej dolnej hranici, ktorého výkon bol podmienenčne odložený, je zákonný a spravodlivý. Odvolací súd však výraznejšie prihliadol na doterajšiu absolútnu bezúhonnosť obžalovanej, jej vek a skutočnosť, že spáchala iba jeden prečin. Preto uložil trest odňatia slobody nepatrne znížený o jeden mesiac s tým, že určil najmenšiu výmeru skúšobnej doby.

Obligatórne uloženie trestu prepadnutia veci zodpovedá ustanoveniu § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, preto ho nebolo potrebné žiadnym spôsobom modifikovať.

Vlastníkom prepadnutej veci sa spravidla stáva štát, a to dňom právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo o prepadnutí rozhodnuté. Zákon pripúšťa, aby sa vlastníkom prepadnutej veci mohol stať aj iný subjekt, za predpokladu, že tak ustanovuje medzinárodná zmluva, ktorou je SR viazaná. Takou zmluvou môže byť napr. Dohovor OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu - oznámenie ministerstva zahraničných vecí č. 621/2003 Z. z. Vo výroku o uložení trestu prepadnutia veci nie je potrebné určiť, kto sa stáva vlastníkom prepadnutej veci. Len pre prípad, že takouto osobou je iný subjekt, súd vo výroku o uloženom treste presne určí, kto sa stáva vlastníkom veci. Preto odvolací súd výrok podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona z rozsudku vypustil.

S ohľadom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.